

Аналіз катастроф стаціонарних станів нелінійної динамічної системи. Самостійна робота 2.

Аналіз дивергентної втрати стійкості стаціонарних станів модельної системи

$$\begin{cases} x' = -\frac{kx}{\sqrt{1+(kx)^2}} + y = P(x, y); \\ y' = ax - by = Q(x, y). \end{cases} \quad (1)$$

Система рівнянь $P(x, y) = 0; Q(x, y) = 0$, що визначає множину стаціонарних станів, має один очевидний розв'язок – нульовий. Стаціонарним станам відповідають точки перетину кривих, які задаються рівняннями $P(x, y) = 0; Q(x, y) = 0$. В нашому випадку ці криві задаються системою (2):

$$\begin{cases} y = \frac{kx}{\sqrt{1+(kx)^2}}; \\ y = \frac{a}{b}x. \end{cases} \quad (2)$$

При $k > a/b$ маємо три розв'язки, при $k < a/b$ – один (нульовий).

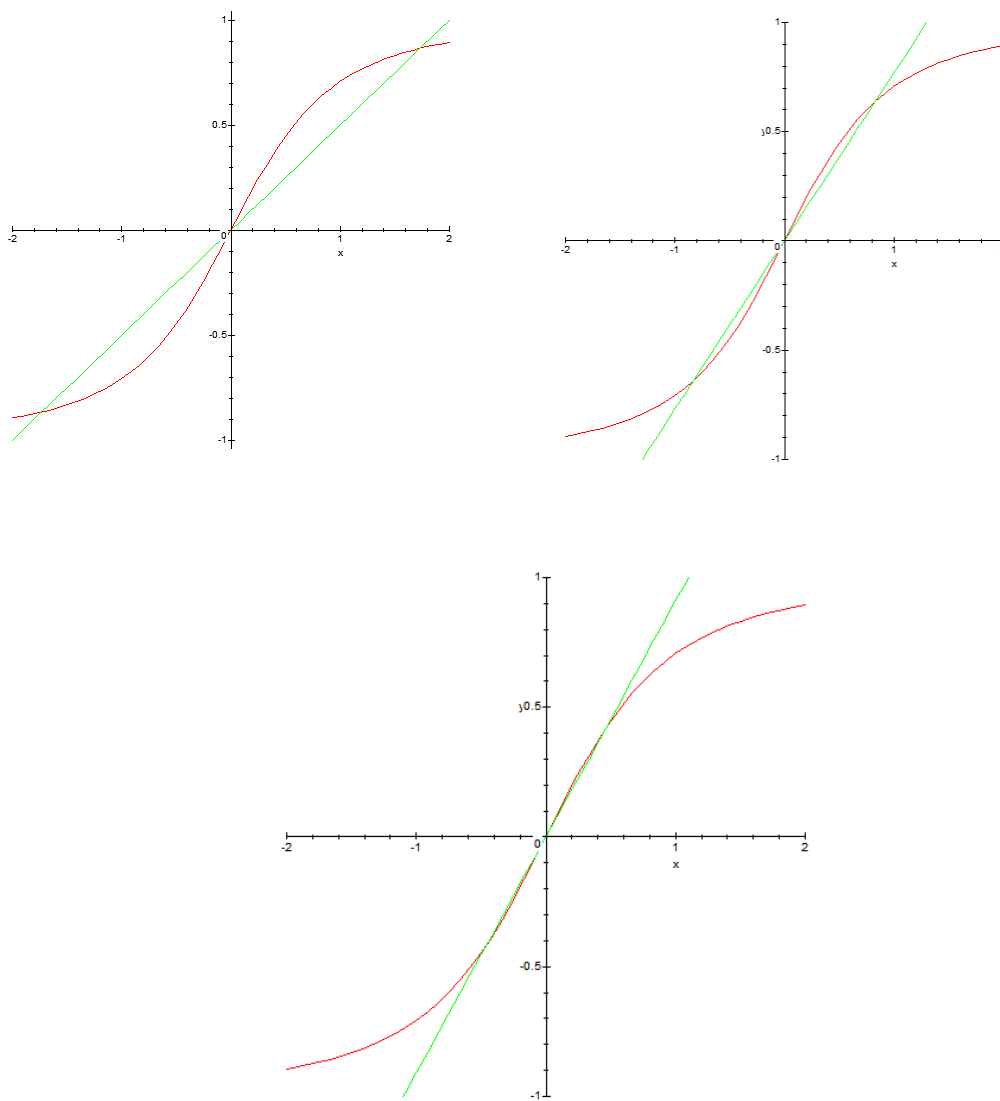

Рис.1.

На рис.1. представлена геометрична інтерпретація визначення стаціонарних станів системи (при $k > a/b$ система має три особливі точки);

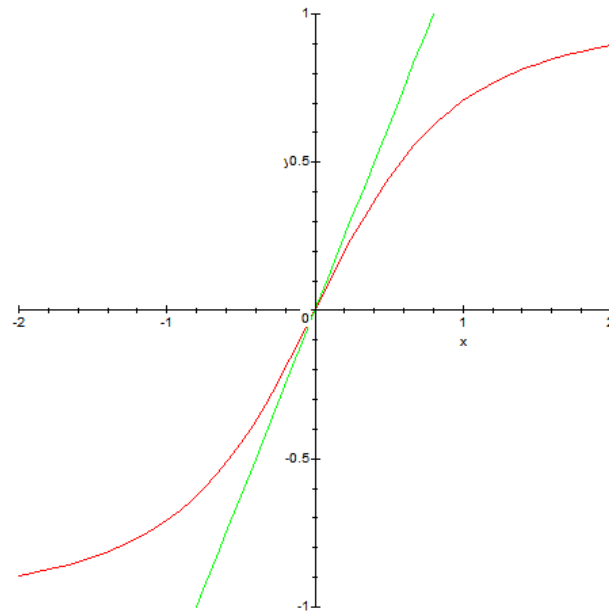

Рис.2.

при збільшені нахилу прямої ($k < a/b$) – одну.

Наступний графік ілюструє множину стаціонарних станів системи (x^*) при зміні параметра керування b :

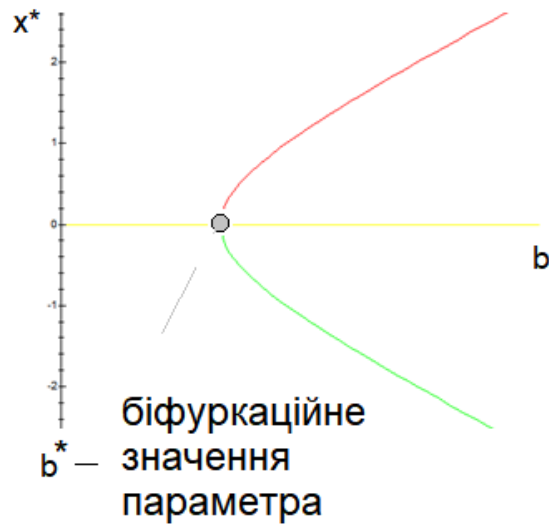

Рис.3.

Стійкість початку координат визначається за лінійним наближенням

$$x' = -kx + y;$$

$$y' = ax - by.$$

Асимптотична стійкість при $k > a/b$ ($j=+1$) і нестійкість при $k < a/b$ ($j=-1$). Стійкість (асимптотична) має місце тоді, коли нахил першої ізокліни перевищує нахил другої (на це вказують умови стійкості системи лінійного наближення). В цьому випадку вихідна нелінійна система, крім асимптотично стійкої особливої точки на початку координат має ще пару особливих точок (рис. 1). Якщо ж нахил другої ізокліни перевищить нахил першої, то у вихідній нелінійній системі лишається лише сідлова особа точка ($j = -1$) на початку координат фазової площини, пара особливих точок зникає.

Це свідчить про те, що зниклі особливі точки були сідловими. Дійсно, сумарний індекс Пуанкаре особливих точок не може змінитися при зміні параметрів, а у єдиної особливої точки, що залишилась, він дорівнює $j = -1$. Отже, сума індексів трьох особливих точок, одна з яких (на початку координат) мала індекс $+1$, дорівнює -1 , тобто дві інші мали індекс -1 .

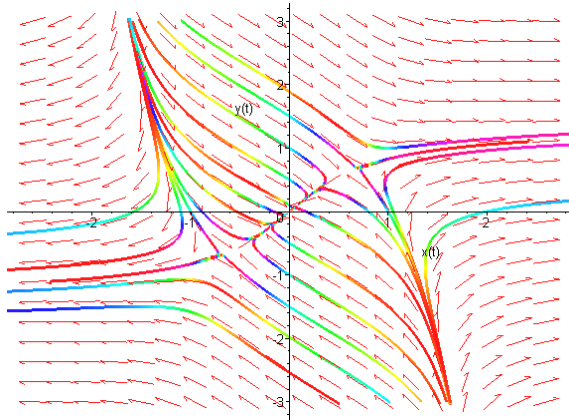

Рис.4

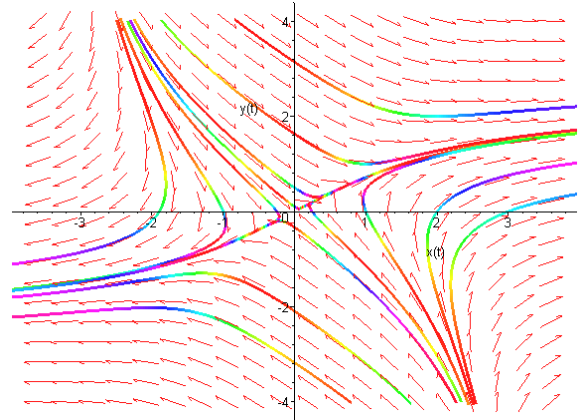

Рис.5

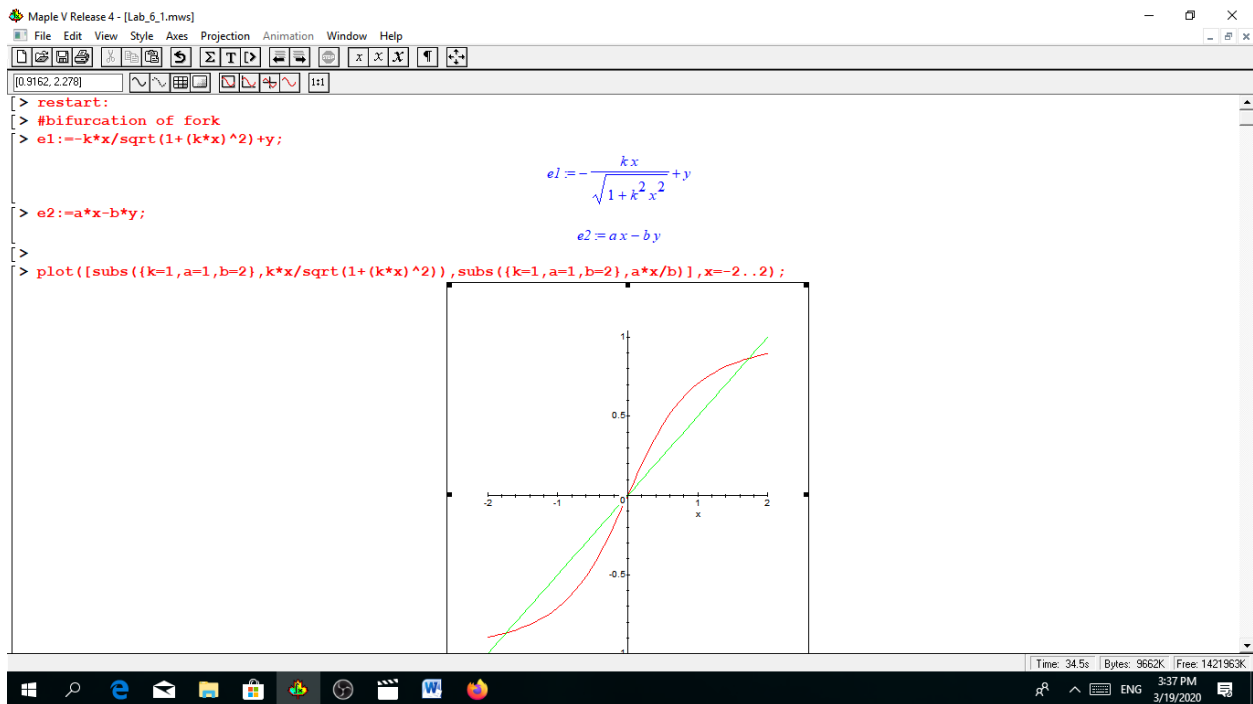
На рис.4 - 5 представлені фазові портрети системи: сідлові особливі точки при зменшенні параметра b ($k > a/b$) наближаються до початку координат (стійкого вузла); при $k = a/b$ на початку координат з'являється трикратна особлива точка (критичний за Ляпуновим випадок одного нульового кореня); при ($k < a/b$) на початку координат лишається проста особлива точка - сідло.

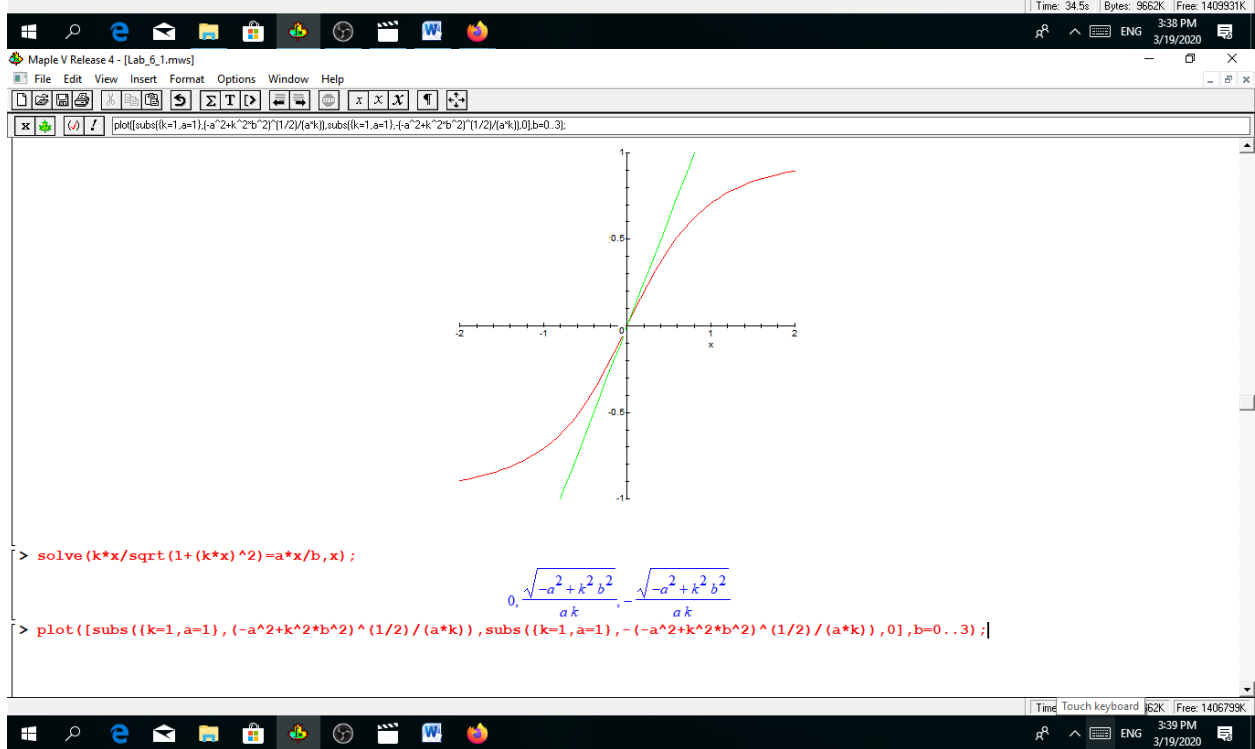
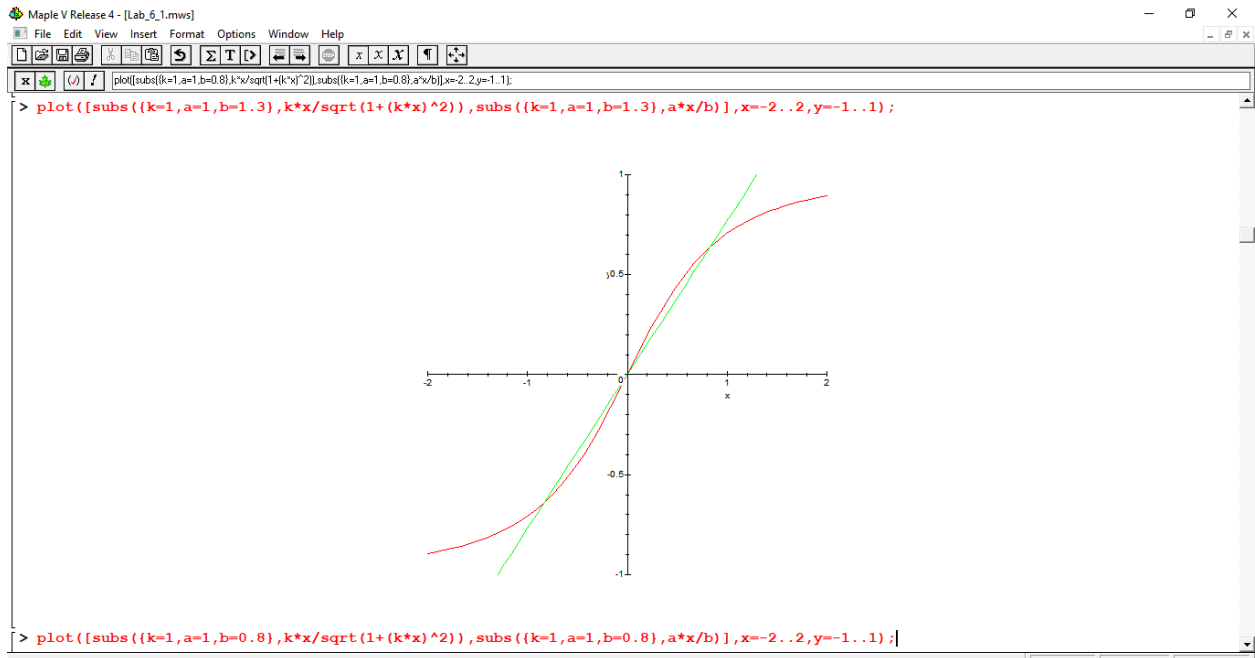
Питання для самоконтролю.

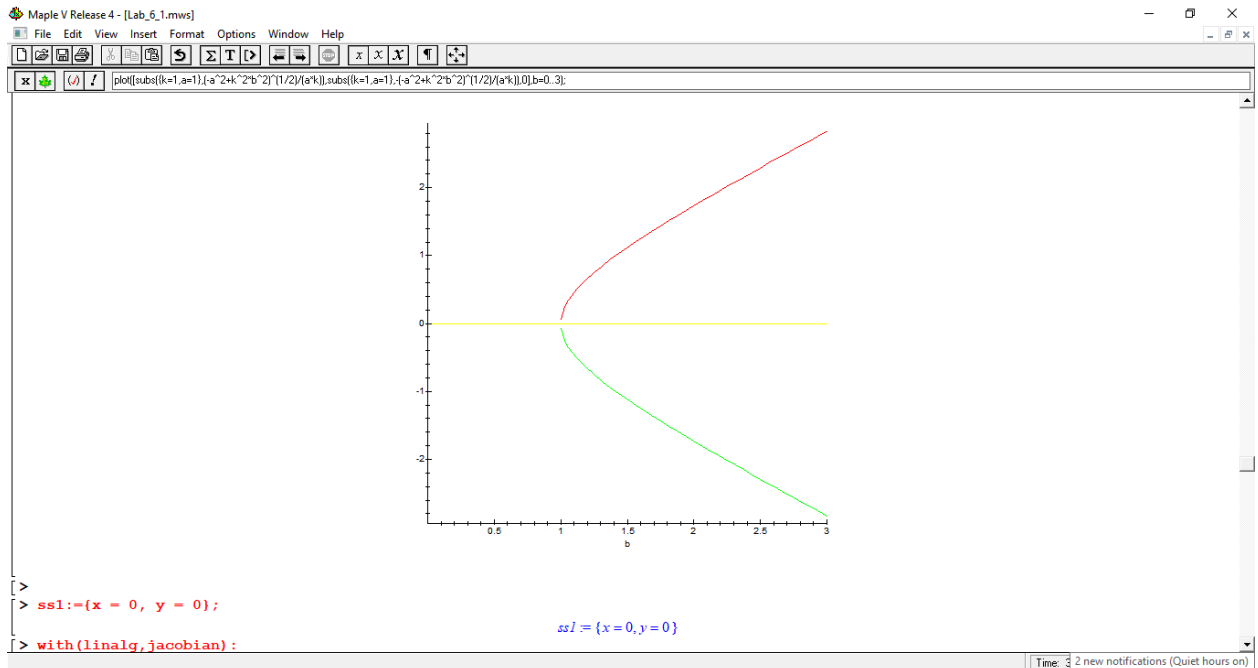
1. Як визначити систему лінійного наближення для ненульових стаціонарних станів.
2. Який індекс Пуанкаре мають ненульові стаціонарні стани.
3. Який тип особливої точки на початку координат при $k \cdot b > a$.

4. Яку особливість у сенсі теорії катастроф має розглянута вище динамічна система.

Продовжити аналіз модельної динамічної системи в Maple V (Лаб. 6)

Time: 2 new notifications (Quiet hours on)

Maple V Release 4 - [Lab_6_1.mws]

File Edit View Insert Format Options Window Help

plot[subs(k=1,a=1,{-a^2+k^2*b^2}^(1/2)/a^k),subs(k=1,a=1,{-a^2+k^2*b^2}^(1/2)/a^k),0]b=0..3;

> `Jool:=subs(ss1, jacobian([e1, e2], [x, y]));`

$$Jool = \begin{bmatrix} -k & 1 \\ a & -b \end{bmatrix}$$

> `chp1:=linalg[charpoly](Jool, lambda);`

$$chp1 = \lambda^2 + \lambda b + k \lambda + k b - a$$

> `collect(chp1, lambda);`

$$\lambda^2 + (b + k) \lambda - a + k b$$

> `#j1:=sign(q1);`

> `#j2:=sign(q2);`

> `#j3:=sign(q3);`

Time: 2 new notifications (Quiet hours on)